

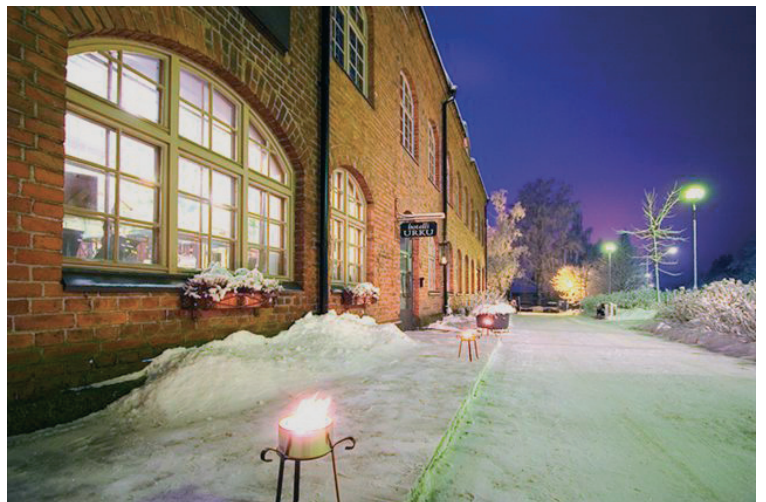
PIENI- JA ISOKENKÄISET RY

SMÅ OCH STORA SKOR RF

TALL & SMALL ASSOCIATION

KENGÄN koputuksia 3/2008

Nimittely ja kokokiusaaminen kuriin s. 6 - 7

Syystreffit 2008

s. 2 - 3

Ostoksille Tullintorille
Tullivapaat päivät 10.-13.09.2008
Spesiaalitarjouksia pitkille ja isojalkaisille!

- ♥ **SPECI** -spesiaalimitoitettut vaatteet naisille ja miehille
Osta 3, maksa 2 (tarjoamme edullisimman)
- ♥ **PIERRE CARDIN** – neuleet miehille ulosheittohintaan
35 € (ennen 125 €)
- ♥ **Osta kauluspaita, saat KRAVATIN** (arvo jopa 20-35 €)
- ♥ **BORAS** –kengät, kaikki mallit – **22 %**
koot 47-52 (normaalihinnat 75-95 €)
- ♥ **ERÄ** erikoiskokoisia kenkiä – **50 %**
koot naisille 42-47, miehille 47-55

Upeita uutuuksia syksyyn ja talveen 2009!

Spesiaali Koot A ja O Oy
Tullikatu 6, TULLINTORI
33100 TAMPERE

www.speci.net
info@speci.net

(03) 2535 988
040 740 3544

AVOINNA
ma - pe 10-18
la 10-14

MEDIATIEDOT Kengän koputuksia

Pieni- ja Isokenkäiset ry:n jäsenlehti

Koko: A4, 12 tai 16 sivua

Ilmestyminen: 2 – 4 kertaa vuodessa

Painos: 650 kpl (1–2/2008)

Ilmoitusaineisto ja tied. puh. 040 5910 552

toimisto@tallsmall.fi tai kirjeitse osoitteella:

Pieni- ja isokenkäiset ry

PL 186, 00931 Helsinki

Toimitus voi muokata saamiaan kirjoituksia, eikä vastaa sille jätetystä aineistosta.

Ilmoitushinnat:

¼ sivun ilmoitus 50€

½ sivun ilmoitus 100€, sisältää yrityksen tiedot/mainos yhdistyksen internetsivulle 1 vuodeksi.

Paino: Domus Print Oy, Tampere

Toimitus: Maiju Havinen, päätoimittaja Arja Partanen

Taitto: Mikko Jalkanen

Kuvat:

Mikko Jalkanen, Eija Keskinen, Joanna Sairanen, Eija

Pönni, Hotelli Urku, Willa Kosmos

WANTED 17.-19.10.2008

ISO ilotulitus, Laulua korkealta harjulta ja kovaa, Willa Kosmos, Vehoniemen Automuseo, Kangasalan Lepokoti, Kangasalan Urkutehdas nykyisin Hotelli Urku, tiukkaa kokousasiaa, ym. huimaavaa.

Hinta 50 € / jäsen, sisältää pääsymaksut kohteisiin, Urku hotellissa 2 vrk:n majoitus aamiaisineen ja lauantaina lounas (alkusalaatti, lämmin ruoka, jälkiruoka ja kahvi/tee).
HUOM! Sääntömääräinen syyskokous maksuton osallistujille.

TARTU ja KOE Kokoisia, Kangasala ja vähän Tamperettakin. Sitovat ilmoittautumiset viimeistään 30.09.2008.

Maijun palsta

Nimittely on ollut puheenaiheena jo pitkään yhdistyksemme ”ympyröissä”. Vastalause julkisesta nimittelystä on lähetetty muutamiin lehtiin yleisönosastoihin, toimittajille, päätoimittajien liittoon jne. Voitte lukea aiheesta tästä lehdestä ko. jutun ”Nimittelyä mediassakin”.

Lisäksi on luettavissa henkilökohtaisia mielipidekirjoituksia siitä, miltä julkinen, ulkonäköön kohdistuva nimittely tuntuu ja mitä aiheuttaa.

Tässä(kin) asiassa meidän ”kokoisten” on pidettävä yhtä, osallistuttava tähän yhteistuumiin voidaksemme vaikuttaa ja saada aikaan muutos parempaan. Siis tehkäämme näin:

Te, joita haastatellaan mediassa: Älkää antako toimittajien nimitellä ulkonäöstä, vaikka itsetuntonne on niin hyvä, että ette itse siitä loukkaantuisikaan. Joku ”hauraampi”, ehkä koon vuoksi koulukiusattu kohtalotoveri, kokee haastateltavaan kohdistetut nimittelysanat myös omaan ulkonäköönsä ja kokoonsa kohdistu-

vina. Tuntekaamme empatiaa tätä ”haavoittuvaa” kohtaan. Pitäkäämme nimittelyn suhteen nollatoleranssi.

Toimittaja näyttäköön ammattitaitonsa luomalla lennokkaan ja ”myyvän” jutun ilman, että ”repii haastateltavan selkänahasta” muka vauhtia juttuunsa käyttämällä ulkonäköherjoja. Mielestäni niihin turvautuminen osoittaa sekä hyvän ilmaisutaidon että tunneälyn puutetta.

Voitte lukea ”Valmennusta koulukiusaamiseen”-jutusta, kuka-missä-milloin-mitä ulkonäköherjaa on heittänyt. Nimittelyjä on ehditty kerätä näytille tähän vasta vähän, kaikkia sellaisia ei ole ”sattunut silmään”.

Pyydänpä nyt teitä olemaan apuna asiassa. Toivon teidän katsovan lehtiä, mainoksia, tv:tä ym. mediaa sillä silmällä, että huomaatte vähemmistöryhmäämme loukkaavan ilmaisun. Tieto nimittelystä pyydetään toimittamaan yhdistykselle.

Herjoista huolimatta ”lippu korkealle!”

pikryn
SYYSTREFFIT 2008!

...mä oksalla ylimmällä...

17.-19.10.2008

tampere
kangasala

hauskutusta!
hurvittelua!
hupailua!

pieni- ja isokenkäiset ry tall & small association, finland
info: www.tallsmall.fi toimisto@tallsmall.fi tél. +358 40 5910552

LEIKKELETARJOTIN

Koonnut: Anne

Ympäri maailmaa sattuu ja tapahtuu. Tässä kooste mm. silmiin sattuneista pikku-uutisista, joita olen kerännyt viime ja tänä vuonna. Jutut tai uutiset ovat enimmäkseen referoituja, eli jos haluatte lukea ne kokonaisuudessaan, teidän täytyy etsiä ko. lehdet käsiinne. Osa on omia kokemuksia. Jutut ovat luettavissa myös yhdistyksen nettisivuilla.

Jyvässä ja akanoissa (SK 27/07) oli hauska ilmoitus: "Kaipaanko muutosta? Pidennyksillä tuuheutta ja pituutta. Osapidennys alk. 60,00 €. Koko pään pidennys alk. 286,50 €" (Vaasan Ikkuna 24/07) Siitä sitten vaan pidentymään ja tuuhentumaan... ;)

Hollannin Groningenin ja Espanjan Valencian yliopistojen kyselytutkimus on paljastanut, että lyhyet miehet muuttuvat rauhattomiksi, mikäli paikalle ilmestyy pitkä mies kilpailemaan samoista naisista. Mitä pidempi mies on, sitä huolettomampi hän myös on. Tutkimuksen mukaan pitkät miehet ovat naisten suosiossa. Keskimittainen nainen puolestaan on miesten suosiossa. Nämä taas pillastuvat, jos paikalle purjehdii heitä kauniimpi, tai pidempi nainen. Tämä kun on hallitsevampi ja paremmat taisteluvälineet omaava. Haastateltuja oli n. 500 hollantilaista ja espanjalaista miestä ja naista. (Ilkka 2.4.08.)

Sanna Ryyränen kirjoitti Ilkassa A-kupin liiveistä. Niitä löytyy harvoin toppaamattomina. Toimittaja kysyy aiheellisesti, onko luontoäiti väärässä, kun pienirintainen joutuu pakosta huijaamaan. (Ilkka 30.9.07)

Ukrainassa asuu tiettävästi maailman pisin mies. Leonid Stadnik on 257-senttinen eläinlääkäri. Hänen pituuskasvunsa taustalla lieenee harvinainen aivolisäkkeen kasvain. (Ilkka 14.8.07)

Kuulumisia Etelä-Koreasta: Kansainväliseen kon-domikokoukseen odotettiin 100 osanottajaa 50 maasta. E-Korea valmistaa 30 % maailman varmuusvälineistä. Hyvä uutinen: kortsut tehdään korealaisten mukaan nykyään isommiksi kuin ennen. Kokouksessa sovittiin kumien maailmanlaajuisista nykystandardeista koon ja laadun suhteen. Mihin tulokseen lienevät päätyneet, siitä ei ole uutisoitu. (Ilkka 23.10.07)

Kuka kaippaa pitkiä, vanhanaikaisia täkkejä ja niihin mittojen mukaan tehtyjä pussilakanoita? Löytyi tällainen osoite lokakuun 2007 Kodin Pellervosta: www.maaseudunkk.fi/postim.html. Hilkan postimyynnin puhelin on: 08-486 777. Ilmoituksessa kerrotaan, että peittoja saa paitsi tavallista pitempinä, myös leveinä versioina.

Bongasin uutisen meksikolaisesta miehestä, joka on onnistunut laihduttamaan 200 kg. Tosin Manuel Uribe-niminen miekkonen pääsee yhä Ennätysten kirjaan maailman lihavimpana miehenä, sillä nykyään hän painaa "vain" 560 kg. Jos hän saa yhä painoaan pudotettua, hän pääsee Enkkakirjaan uudestaan miehenä, joka on laihduttanut eniten. Onnea yritykselle! (Ilkka 25.7.07)

Koululaisten työergonomiasta on ollut joskus juttua. Se toi mieleen omat yläasteajat, kun isoista pulpeteista ja korkeajalkaisista tuoleista oli ikuinen tappelu. Varsinkin yksi jämäluokka oli hirveä. Sinne oli koottu kaikki ne tuolit ja pulpetit, jotka eivät kelvanneet minnekään muualle. Siellä oli mm. pyöriviä "toimistotuoleja", joista olivat menneet säädöt mäsäksi. Piti istua eturivissä polvet suussa ja pulpetti sylissä, jos ei mennyt aikanaan varaamaan kunnan kalusteita. Kerran kun vaihdoin tuolia parempaan, tuolin "sorkka" irtosi ja putosi varpaille. Oli pikkuisen pitkä tunti, sillä opelile ei voinut valittaa, enkä uskaltanut ottaa kenkää pois jalasta, koska en olisi saanut sitä takaisin. Sitten vielä puolen tunnin bussin odotus... Vesi vain tirisi silmistä. Kotona äiti voiteli varpaat Sinolilla ja antoi särkytabletin ja vasta sitten kipu hellitti. Kaikki viisi alimmaista olivat mustana. Onneksi mitään ei murtunut, sillä kertaa. Lukiossa me oppilaat saimme vaikuttaa saksan luokkaan hankittavien pulpettien kokoon. Kaikki olivat lopen kyllästyneitä miniatyyripulpetteihin, joten valitsimme SUURIMMAT kalusteet, mitä sai. Ah sitä onnea!

Löysin Seinäjoen Instrumentariumista naisten tukisukat (tai lentosukat) polvisukkapituutta kokoa 4, joka vastaa kokoa 42-44. Olivat ohuehkot kuin suk-

kahousut. Niitä saa isoilta paikkakunnilta ja kaupungeista, mm. Vaasasta, Tampereelta... Vielä parempia tukisukkia saa ainakin Nabra-Rehabilta, mutta silloin täytyy käydä mittauttamassa jalat lääkärillä, että tulee tarkat mitat, riippuen tietenkin myös siitä, kuinka pitkät sukien pitää olla. Väri vaihtoehdot eivät ole päättä huimaavat: laivastonsininen, beesinruskea ja valkoinen.

Iloinen uutinen! Ilkka-lehdessä (7.4.07) oli (sillä hetkellä) maailman pisimmän miehen vihki-ilmoitus. Bao Xishun (Kiina/Mongolia) ja Xia Shujian (Kiina/Mongolia) ovat menneet naimisiin. Bao (56 v.) on 231 cm pitkä ja Xia (28 v.) 164 cm. Tämä vahvistaa taas sen säännön, että pitkät miehet rakastuvat lyhyisiin naisiin... Bao pääsi jo joulukuussa otsikoihin, kun hän irrotti kahden delfiinin mahasta muovinpalasia pois ja pelasti näin eläinten hengen. Kun ottaa huomioon delfiinin pituuden, aivan lyhytkätinen ei olisi onnistunutkaan. Baon käsivarrella on pituutta kuin lain kouralla, eli 114 cm. Hän on päässyt Guinnessin kirjaan maailman pisimpänä miehenä.

Mantereen Kenkätehtaan tuotesuunnittelija Seppo Hellsten ihmetteli, mistä isojalkaiset miehet hommaavat kenkensä, kun heidän tuotannossaan esim. nro 49 on jo harvinainen. Ja kun kysyntää ei ole, nekin vähät viedään Ruotsiin. Naisten kenkiä saa kuulemma helposti (!) kokoja 43-44. (Onko joku nähnyt?) Väittävät jopa trendejä seuraavansa. Kenkäkauppias antaa samassa jutussa vinkin, että Camel ja Doggers tekevät myös nuoriin kolahtavia kenkiä. Mantere tekee mm. mokkasiinia ja maihareita. (Ilkka 22.3.07)

Tiesitkö, että kenkämuoti on kautta aikain ollut miesten muotia? Mm. 1600-luvulla elänyt Aurinkokuningas Ludvig XIV oli lyhyt mies ja käytti siksi korkokenkiä. Hänen hovissaan tulivat muotiin punaiset korot, joita vain aateliset voivat käyttää. Sen sijaan nainen ei saanut edes vilauttaa nilkkojaan, jalkojaan tai kenkiään. Muuten hän oli epäsiiveellinen. Vasta 1920-luku katkaisi hameenhelmat niin lyhyiksi, että kengät saivat ja niiden kuuluikin näkyä. (Pohjalainen 4.6.2008)

Kenkiin hurautaneet huomio! Tänä kesänä kannattaa kengistä kiinnostuneen suunnata kulkunsa Tikanojan taidekotiin Vaasaan. Näyttelyn nimi on napakasti "Kengät". Näyttelyn kengät eivät ole yksin käyttökenkiä, vaan taidekenkiä. Kenkätaide on suurta huutoa maailmalla, joten Vaasassa ollaan ajan hermolla. Näyttelyssä paneudutaan mm. taidekenkiin, kenkien historiaan ja kenkämuotiin. Lisäksi on kenkäelokuvien näytöksiä, kenkäsatujen kerrontaa, ja Tuhkimo-näytelmä. Kenkätaiteilijoita ovat mm. Zita Attalai, Kaarina Kaikkonen ja Andrea Pfister. Vanhimmat kengät ovat turkulaiset 1300-luvulta olevat nahkakengät. Pienimmät kengät ovat Kiinasta, vain 7 cm pitkät naisen kengät. Ennen keisarin kukistumista naisten jalat näet sidottiin ja tyypistettiin, jotta ne eivät kasvaneet sen suuremmiksi. Mainittakoon vielä, että Fritjof Tikanoja oli kenkätehtailija, joten kenkätaide sopii taloon paremmin kuin hyvin. Mm. kenkämerkki TopMan on yhtiön peruja. Tikanojan taidekoti, Hovioikeudenpuistikko 4, Vaasa. Näyttely on avoinna 28.9.2008 asti. (Pohjalainen 4.6.2008)

Nimittelyä mediassakin

Meidän aikanamme ulkonäkö on saanut suhteettoman suuren merkityksen. Ulkonäön erikoisuudet tai puutteet ovat hyvinkin vakava asia erityisesti tietyssä iässä. Olemme kaikki jo tietoisia siitä, että on sopimaton nimittellä ihmisiä tietyillä ulkonäköön liittyvillä sanoilla, esimerkiksi: neekeri, mustalainen, kääpiö, läski.. Paremmin ilmaistuina ne kuuluvat: afrikkalainen, romani, lyhytkasvuinen, muodokas. Loukkaavina piilovihjauksina ulkonäköön koetaan jopa mainosten innoittaviksi tarkoitettut sanat, kuten ”plus-koot”, ”isojen tyttöjen mallit”, ”XL-asut”, ”suurenmoiset naiset”. Pelkkä kokonumero kyllä riittäisi, se kertoisi vihjailematta ja nimittelemättä sen, millaiselle henkilölle asu on tarkoitettu, esim. koot 44-60. Piilovihjailu aikaansaa mielipahaa ja liikkeeseen kohdistuvaa ”Sieltä en osta” - asennetta.

Jatkuvan irtailun ja nimittelyn kohteena on vielä nykyäänkin eräs ihmisryhmä jopa mediassakin ja siellä erityisesti urheilutoimittajien ”hampaissa”. Poikkeava pituus on se ominaisuus, joka tuntuu yhä edelleen oikeuttavan ja suorastaan innoittavan myös julkisen sanan edustajia pöyristyttävään nimittelyyn: hujoppi, korsto, kolossi, hongankolistaja, goljatti, jätti, jättipoi-ka, kanootit jaloissa, kädet kuin leipälapiot, pätkä jne. Kun toimittajat viljelevät herjaavia sanoja ja sanontoja, kansalaiset olettavat sen olevan normaalia, hyväksyttävää kieltä, joka kaikkien sopii ottaa käyttöön. Lieneekö toimittajilla itseensä kohdistuvaa häpeää omasta koostaan, ja se kanavoituu kiinnittämällä paljon huomio-

ta erityisen pitkiin henkilöihin? On aiheellista kertoa ihmisen suorituksista, aikaansaannoksista, eikä hänen ulkonäöstään. Jos ulkonäöstä on kerrottava, se pitää tehdä tasapuolisesti, esimerkiksi luetella asiallisesti urheilujoukkueen jokaisen jäsenen henkilökohtaiset tiedot.

Tullaanko nimittelyä ajatelleeksi sitä, että ulkonäkö tappaa? Ulkonäkö on niin kuolemanvakava, arka asia, että sen takia ihmisiä kuolee laihdutukseen. Tiedetäänkö, mitä tuntee joku hyvin pitkä lapsi / nuori, ihminen, kun ei voi pituuttaan laihduttamallaan poistaa? Pituuden muuttaminen vaatii tietynlaisten terveysriskien ottamista ja kipujen kestämistä. Voidakseen lyhentyä on jo noin 10-vuotiaana alistuttava voimakkaaseen hormonihoitoon tai jalkojen luiden operoimiseen. Näihin alistutaan jopa muutaman sentin lyhennyksen saamiseksi: esimerkiksi ennustettu pituus 215cm, ”hoidettu” aikuispituus 208cm. On myös vakavia sairauksia, jotka aiheuttavat poikkeavaa pituuskasvua. Poikkeava pituus ei siis todellakaan ole tuijottelun, ivailun eikä vitsailun asia. On jo aika oppia suhtautumaan sivistyneesti, puhumaan nimittelemättä ja asianmukaisen kohteliaasti myös pituuden takia ”erilaisesta” ihmisestä.

Maiju Havinen

*Tall in the Fall Scandinavia!
Very nice weekend in Stockholm
14. - 16.11.2008.*

*Ask more: Arja 040 740 3544 or
toimisto@tallsmall.fi*

VERTAISTUKITAPAAMINEN TEATTERIN MERKEISSÄ 8.3.2008

Helsingin seudun PIKRY-jäsenet kokoontuivat yhteen pitkästä aikaa 8.3.2008. Kyseessä oli Helsingin kaupungin myöntämällä vertaistukirahoilla järjestetty tapaaminen.

Ilta tarjosi ravintoa niin sielulle kuin ruumiillekin. Aloitimme illastamalla Hakaniemen Rosso-ravintolassa. Sieltä kävelimme aivan vieressä sijaitsevaan Helsingin Kaupunginteatteriin, josta olimme varanneet liput komediaan nimeltä "Täydellinen persikka". Teatterilla joukkoomme liittyi vielä kahden hengen lisävahvistus.

Näytelmä oli todella hauska ja voin sanoa kaikkien puolesta, että nautimme siitä ihan täysillä, sen verran makeaa naurua ja hytkymistä oli havaittavissa meidän penkkirivistössä. Väliajalla he, jotka eivät päässeet il-

lastamaan ennen teatteria, nauttivat pienen välipalan kuohuviineineen.

Tapaamisemme osui Naistenpäivään ja osallistujien ainoa miespuolinen edustaja oli myös huomannut tämän. Hän oli todellinen herrasmies ja toi meille kaikille naisille kauniit, oranssit ruusut. Kiitos vielä keran kohteliaasta eleestä!

Teatterin jälkeen porukkamme hajosi pienempiin osiin osan suunnistaessa kotiin ja osan vielä jatkaessa iltaa kaupungilla.

Suuri kiitos kaikille mukana olleille, oli todella kiva nähdä niin vanhoja kuin uusiakin tuttavuuksia.

Miia Hasanen

Valmennusta koulukiusaamiseen

Hymy 7/2007 ,s. 38 "**Jättipoika** Toni joutui kiusaajien hampaisiin." "Rautavaaran yli kaksimetrinen **jättipoika..**" (Kirjoittaja :Veli-Markku Kortelainen)

7-päivää 33/2007 Olen Suomen pisin mies. "... **jolla käsikin kuin vanhanajan leipälapio.... ja jalassa olevat lenkitossut näyttävät enemmän kajakkikanooteilta.**"

Al. 12.8.2007 "**Ukrainalaishujopin** kasvuspurtti alkoi 14-vuotiaana..."

Jääkiekkolehti, tammikuu 2008. s.46"**Huimaava hujoppi..**" s.47 "...**lempeä jättiläinen**". s.48 "...tossukoko vaihtelee pikkusiskon nelikymppisistä saappaista isoveljen **numero 50 kolosseihin.**" "Hujopin luistelutyyliä haukuttiin..." "Lempäälän **hujopin** pääsy NHL:n..." "...niin miten tuollaiselta **kolossilta** otat kiekon pois..." (Kirjoittaja: Sari Sirkkiä-Jurva)

Al. 12.3.2008 " Pitkä ja **pätkä** Kärppien kaatoon. Lempäälän **jätti...**" (Kirjoittaja: Jari Perkiö)

Ilta-lehti 23.4.2008 "**Hujoppiäiti** toivoo pojastaan **jättiläistä...**" (Kirjoittaja: Sirpa Kulonen)

Al. 18.5. 2008, s.B 26 Yleisurheilu "...2 hengen istuttava sohva kutistuu 203 senttiä pitkän ja 125-kiloisen **jätin** alla nojatuoliksi." (Kirjoittaja: Elina Paasonen.)

7-päivää 10/2008 s.54. "Seiska pisti julkkikset mittanauhalle. Televisiosta ei aina näe, kuka julkkis on **hongankolistaja** ja kuka puolestaan **pätkä..** sillä miehen kalossien koko on..."(Kirjoittaja: Taru Tukeinen)

Al. 16.6.2008 s.B26 "Tshekin **jätti** Jan Koller.. Peräti 202-senttinen **hyökkääjäkolossi** puski..." (Kirjoittaja: Jari Perkiö)

Ilta-lehti 29.7.2008, urheiluliite s.5, kirjoittaja Santtu Silventoinen: "Järvenpään paremmin tuntevat kuvailevat **keihäs-jättiä** adjektiiveilla...."

Pieni- ja Isokenkäiset ry

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2007

Yleistä

Varsinainen toimintamme on nuorisotoimintaa

Yhdistyksen tarkoitus ja toiminta-ajatus on edistää erikoiskokoisten hyvinvointia estää koosta johtuvaa syrjäytymistä poistaa koosta johtuvaa syrjintää

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys Rakentaa erikoiskokoisille sopivaa, fyysisesti ja henkisesti oman kokoista, turvallista ja terveellistä toimintaympäristöä.

Yhdistää yhteiskunnallisen toiminnan ja toimijat, erikoiskokoiset kuluttajat, tuotteiden valmistajat ja myyjät logistiseksi tieto- ja toimintaverkoksi.

Ennalta mm. työtaturmia, tukirangan ja muita kehon sairauksia edistämällä sopivien tuotteiden saatavuutta.

Toimii vertaistukiverkostona jäsenistölle myös kansainvälisesti.

Tavoitteet vuodelle 2007

Saavuttaa yhdenvertainen asema keskimittaisten suomalaisten kanssa ja edistää globaalia yhdenvertaisuutta muiden maiden äärikokoisten kanssa.

Poistaa koon aiheuttamia ongelmia aktiivisen tiedottamisen ja seurannan avulla.

Parantaa erikoiskokoisten elinoloja tukemalla sosiaalista vahvistamista ja edistämällä aktiivista kansalaisuutta kansainvälisellä yhteistyöllä, myös globaalisti.

Edistää mitoitukseltaan sopivien, terveellistä elämää tukevien tuotteiden saatavuutta keräämällä ja jakamalla tietoa hankintapaikoista.

Tiivistää yhteistyötä viranomaisten kanssa ja auttaa esim. kuntia säästämään asukkaidensa terveystoimissa.

Tavoitteiden toteutuminen

Yhdistys ei saanut kipeästi kaipaamaansa yleisavustusta vuodelle 2007, jolla olisi palkattu henkilöstöä toteuttamaan laaja-alaisen toimintamme päätavoitteita. Vapaaehtoisten toimijoiden vähäisillä voimavaroilla on kyetty hoitamaan vain kiireellisiä, tärkeimpiä tehtäviä. Lisää vapaaehtoisia olisi tarvittu moniin eri tehtäviin (Liite 1) ja muutama uusi toimija onkin ilahduttavasti saatu mukaan, mutta vasta vuodelle 2008.

Opetusministeriön projektirahoituksen turvin olemme voineet jatkaa ERIKO (tietopankki) ja MITTAVA-hankkeita. Hankkeiden osana on luotu pohja niiden

kytkemiseksi kansallisiin tutkimushankkeisiin. Samalla on luotu tekniset edellytykset kansainvälistymiselle ja eri maissa tuotettujen tietojen yhdistelylle. Hankkeet eivät ole ihan edenneet alkuperäisten aikataulujensa mukaisesti, monimutkaisten ratkaisujen tekeminen on vaatinut odotettua enemmän aikaa. Jouduimme hakemaan Mittava-hankkeelle jatkoaikaa. Projektin kenttätyövaihe toteutetaan yhteistyössä Stadian, Helsingin Ammattikorkeakoulun kanssa kevään 2008 aikana.

Sosiaalinen kanssakäyminen on tiivistynyt ja tapaamiset saaneet vakiokävijöitä. Ikähaarukka on ollut erittäin laaja. Vertaistuen tarve on äärimmäisen tärkeää joka elämänvaiheessa.

Tärkein ajatus vuonna 2007 :

”Yhdistys on pelastanut elämäni. Ilman sitä ja uusia kavereita tuskin olisin enää olemassa.” sanoi 20-vuotias nuorimies, joka on saanut elää rakastettuna perheyhteisössään. Mutta, kun läheisten suurikaan rakkaus ei riitä ymmärtämään erikoiskokoisuuden mukanaan tuomaa tuskaa.

TAVOITE 1: Saavuttaa yhdenvertainen asema keskimittaisten suomalaisten kanssa ja edistää globaalia yhdenvertaisuutta muiden maiden äärikokoisten kanssa.

Yhdenvertaisuus oli vuoden 2007 teema Euroopan Unionissa. Me todella uskoimme teemavuoden vihdoin parantavan erikoiskokoistenkin asemaa. Suomessa julkisen keskustelun painopiste siirtyi erillisten vähemmistöryhmien tarpeista kohti yleistä esteettömyyttä, Yhdenvertaisuuslailla (20.1.2004/21) turvattua mukavuutta kaikille kansalaisille. Mutta miten esteettömyys voidaan saavuttaa tuntematta kansalaisten tarpeita, esim. julkisten tilojen tai liikennevälineiden oikeaa mitoitusta?

Projektit

Opetusministeriö rahoittaa kahta, toisiaan tukevaa erikoiskokoisuuteen liittyvää hankekokonaisuutta. Molemmat etenevät samanaikaisesti ja niissä hyödynnetään osittain samoja elementtejä. Projektien etenemistä suunnitellusti on kuitenkin hidastanut henkilöpuula, mm. vanhan www-sivun päivitystarpeet ja samojen

projektihenkilöiden käyttötarve muussa laaja-alaisessa yhdistystyössä/-rutiineissa. Yhdistyksen projektihenkilöt tekevät työtä palkatta oman kokopäivätyön ja kotitöiden ohella.

1) Nuorten Verkkomedia, ERIKO -tietopankki on edelleen ollut tärkein työ, mihin vähäiset resurssit on keskitetty. Tekninen alusta saatiin toimimaan vuoden 2007 aikana ja sisällöntuottovaihe aloitettiin. Syksyllä 2007 Marike Wollherr ja Martin Kirchherr Saksasta kävivät tutustumassa Mika Nymanin, Synapse-Computing Oy, esittelystä molempiin hankkeisiin. Kirchherr on toteuttanut ja ylläpitää Saksan laajinta, pitkille ihmisille tarkoitettua foorumia. Wollherrillä on osaamista EU-projekteissa. Neuvottelimme alustavasti yhteistyön mahdollisuudesta. Anoin OPM:ltä lisärahoitusta ERIKO:n kansainvälistämiseen ja tätä toimintakertomusta kirjoitettaessa tiedossa on myönteinen päätös. 2) Nuorten esteettömän opiskelu ympäristön kartoitus vertaisverkon avulla, MITTA-VA –hanke. Esteettömyyden arvioinnissa tarvitaan mittatietoja. Hanke eteni vuonna 2007 ja sovimme Helsingin Ammattikorkeakoulu Stadian kanssa kenttätöväaiheen käynnistämisestä keväällä 2008. Anoin OPM:ltä jatkoaikaa elokuun 2008 loppuun. Yhteistyöhenkilöimme Stadiassa ovat Riitta Saarikoski, Satu Redman ja Pekka Paalasmaa. 3) Yhdistys on hyötynyt välillisesti myös MoTex (Moderni tekstiili) –projektista. Jäsenryityksemme, Spesiaali Koot rahoitti omaa hankettaan ja on luovuttanut osaamistaan sekä elementtejä yhdistyksen käyttöön. Tietopankin perusideana on yhdistää koko erikoiskokoisuuteen liittyvä kenttä, myös tuotanto ja myynti.

Edunvalvonta.

Olemme liittyneet jäseneksi eri aloja edustaviin järjestöihin (Liite 2.). Seuraamme aktiivisesti asioiden etenemistä. Tärkeinä pitämiimme asioihin otimme vuonna 2007 tarvittaessa tai pyydettyinä kantaa erikoiskokoisuuden näkökulmasta.

Kirjalliset kannanotot ja lausunnot

Valtion asuntorahasto: Erityisryhmien asuminen (pyydetty lausunto)

Puolustusvoimien talousvarikko: Erikoiskokoiset varusteet, sängyt

Suomen hautaustoiminnan keskusliitto: Ylipitkät arkut ja pandemian uhka

Opetusministeriö: Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelma (pyydetty lausunto)

Seminaarit, joissa yhdistyksemme edustajat ovat käyttäneet puheenvuoroja

11.09. Vammaisuus ja mielenterveys Etelä-Suomen lääninhallitus, Helsinki

23.10. Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittäminen Opetusministeriö, Helsinki

30.11. Euroopan Unioni – kaikkia varten? Euroopan komission Suomen edustusto,

Euroopan parlamentin Suomen tiedotustoimisto, DfA –verkosto, Helsinki

Saimme äänemme hyvin kuuluviin, kun nidoimme erikoiskokoisten tarpeet esille nostettuihin konkreettisiin tapausesimerkkeihin. Olimme ”ennen kuulumatonta ja näkemätöntä” esteellinen vähemmistöryhmä, jonka tarpeita ei ole ymmärretty ottaa huomioon, silloin kun on jo koordinoitu esim. näkö-, kuulo- ja liikuntaesteisten tarpeet. Yleensä erikoiskokoisuudesta oltiin erittäin kiinnostuneita ja saimme runsaasti positiivista palautetta sekä lausunnonantajina että osallistujina. Pari esimerkkiä:

Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittäminen –julkaisu on valmistunut 12/2007 ja se on lainattavissa yhdistyksen kirjastosta tai luettavissa Opetusministeriön sivulta http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2007/Lapsi-_ja_nuorisopolitiikan_kehittamisohjelma_2007-2011?lang=fi. Jäämme odottamaan myös muita tilaisuudessa luvattuja kieliversioita, jotta voimme hyödyntää Suomen oppeja kansainvälisesti.

Euroopan Unioni – kaikkia varten? Euroopan parlamentin Suomen tiedotustoimisto laati tilaisuudesta englanninkielisen raportin. http://dfasuomi.stakes.fi/FI/Ajankohtaista/Tapahtumat/foorumi07_raportti_en.htm

Se sisältää referaatit kutsupuheenvuoroista ja vain yhden yleisöpuheenvuoron, erään standardisointiin liittyvän kannanoton yhdistykseltämme: *The forum had a diversified audience representing different official instances and NGOs. Arja Partanen from the Tall & Small Association, Finland, commented that one is standardising measurements in Europe, but the standardization is leaving out especially short and tall people. One should, however, take into account the Europe of the future, where there are e.g. more tall people. Ms Partanen considered theme years good and suggested that one could e.g. have a theme year concentrating on trains' accessibility. One could look into how accessible trains are for each special group, for example the disabled and tall people.*

Standardisointi.

Yhdistyksemme on aiempina vuosina kaksi kertaa antanut Suomen Standardisointiyhdistys Tevasta ry:n pyynnöstä lausunnon Vaatteiden yhtenäisten kokomerkintöjen saamiseksi Euroopan Unionin jäsenmaissa, prEN_13402-4. Laadittava standardi on 4-osainen ja

pääsimme mukaan jäsenyryksemme kautta vasta viimeiseen vaiheeseen. Muut osat oli ns. lyöty lukkoon. Erikoiskokoisten kannalta oli tehty ratkaisevia virheitä jo muissa osissa ja 4-osa oli mielestämme täysin käytökelvoton kenelle tahansa.

Ensimmäinen lausuntomme oli laaja: 6 sivua pykäläkohtaisia muutosehdotuksia, 3 sivua tekstiä ja 2 taulukkoa. Ehdotuksemme toimi, edellyttäen, että jo vahvistetut standardin osat koordinoidaan toimivaan 4-osaan. Näin ei kuitenkaan voitu tehdä, koska muutosprosessi kestää vähintään 3 vuotta ja siihen ryhdytään ainoastaan erittäin perustellusta syystä. Tämän lausunnon piti olla lopullinen, jonka jälkeen muutoksia ei voitu tehdä. Lähetimme ehdotuksemme myös muille vastaaville erikoiskokoisten järjestöille toimitettavaksi omille kansallisille standardisoinnista vastaaville tahoille. Suomen edustajamme oli vilpittömän hämmästynyt, kun niin moni ehdottamistamme muutoksista meni läpi.

Toinen lausuntomme pyydettiin noin 1½ vuotta myöhemmin. Osa pyytämistämme muutoksista oli kirjattu, mutta vielä oli erittäin paljon korjattavaa. Etenkin erikoiskokoisten lasten ja nuorten kannalta standardia voidaan pitää jopa syrjivänä ja loukkaavana. ”Tarkoituksenmukaiset” tyttöjen ja poikien koot määritellään Euroopassa niin, että erikoiskokoiset jäävät ulkopuolelle ja tulevaisuudessa ilman vaatteita. Tyydyimme toistamaan muutosehdotuksiamme ja kiittimme jo toteutetuista.

Kolmas lausuntopyyntö tuli vahingossa. Koska Spesiaali Koot on Muotikaupan Liiton jäsen, se vastaanotti 18.09.2007 liiton lausuntopyynnön yllä olevaan standardiehdotukseen, Size system of clothing, prEN-13402-4_(E)_August_2007. Standardia laatii CEN/TC (tekninen komitea) 248/WG 10. Tätä standardiehdotusta ei oltu tarkoitettu julkistettavaksi laajemmassa lausuntopiirissä. Kerroimme kuitenkin suullisesti Suomen edustajalle, että standardiehdotus näytti täysin uudelta ratkaisulta ja siinä oli edelleen lähennyttävä 2½ vuotta aiemmin esittämiämme ehdotuksia. Seuraamme jatkoa mielenkiinnolla.

TAVOITE 2: Poistaa koon aiheuttamia ongelmia aktiivisen tiedottamisen ja seurannan avulla.

Tiedottaminen ja tietojen välittäminen. Tiedon jakamisessa nopeus on valttia. Sähköisen tiedottamisen merkitys kasvoi. Tiedottamista jatkettiin eri tavoin ja eri tahoille. Ajankohtaista, nopeaa tietoa jaettiin yhdistyksen www-sivulta, puhelimitse ja sähköpostilla. Julkaistiin 2 Kengän Koputuksia –jäsenlehteä, joita

lähetettiin päättäjille, tiedotusvälineille, nuorisotiedotuskeskuksiin. Tietoa toimitettiin myös lääkäreille, muille järjestöille, tuottajille ja kauppiaille sekä saksalaiselle TV-yhtiölle pituushoidoista kertovaa dokumenttia varten. Yhdistyksen välitettäväksi osoitettiin paljon kiinnostavaa tietoa, esim. muilta järjestöiltä. Sitä ei useinkaan ollut mahdollista hyödyntää annettussa määräajassa. Informaation seulontaan ja oikean tiedon välittämiseen kuluu liikaa aikaa.

Vuoden 2007 jäsenlehtien pääartikkelien aiheet valittiin jäsenistöltä tulleen palautteen perusteella:

Nro 1-2 Äärikokoiset kondomit. Onko erikoiskokoisilla oikeus suojautua tarttuvilta taudeilta?

Nro 3 Ylipitkät arkut. Onko erikoiskokoisilla oikeus tuhkaukseen? Kuka maksaa kuljetukset?

Julkinen kehittämiskeskustelu.

Erikoiskokoisuus oli esillä eri yhteyksissä:

09.03. Talk Show, IdeaPark, Lempäälä, Erikoiskokoiset kuluttajat (Spesiaali Koot -liike, Arja Partanen)

23.03. Mediuutiset –lehti, nro 12, terveydenhoitoalan ammattilaisten uutislehti

”Erikoiskokoiset vaativat lääkäreiltä toimintaa” (Maiju Havinen)

7/2007 TM -lehti ”Autotesti s. 134 – 141, lyhyt ja pitkä kuljettajana” (Minna Marjamäki, Juha Tulonen)

10.06. Aamulehti, Sunnuntailiite ”Iso, ihana ihminen” (Maiju Havinen)

7/2007 Hymy –lehti ”Jättipoika Toni joutui kiusaajien hampaisiin” (Toni Kuokkanen)

21.07. Turun Sanomat, Viikkoliite ”Auttava puhelin.” (Maiju Havinen, yhdistyksen puhelimesta 12v)

19.07. Aamulehti, Moro -liite ”Tampereen 10 ihmettä. Suomen pisin mies.” (Sami Eerola)

33/2007 7 päivää -lehti, 16.-22.08. ”Olen Suomen pisin mies.” (Sami Eerola)

Sonera –TV mainos ”Samin Sonera” Sami Eerola

28.08. Taloussanomien ”Mr Big kasvoi vaatekaupan gaselliksi (Peter Stormbom)

16.10. Iltalehti ”Lasten kengät liian pieniä. Koko voi olla aivan muuta kuin ilmoitettu numero.”

(Yhdistyksen Mittava –projektissa Stadian yhteistyöhenkilö, jalkaterapian lehtori Riitta Saarikoski)

18.10. TV1 Priima ”Huonosti huolletut jalkamme” (Riitta Saarikoski)

07.11. Etelä-Suomen Sanomat ”Väärää kokoa”

22.11. Yle 1, radio ”Kaapin paikka”, yhteiskunnalliset ohjelmat. Kesto 50 min. (Arja Partanen, Kalle

Korhonen, Helsingin Sanomien kolumnisti, professori Pertti Töttö)

30.12. Etelä-Suomen Sanomat ”Moni lapsi kävelee liian pienissä kengissä”

TAVOITE 3: Parantaa erikoiskokoisten elinoloja tukemalla sosiaalista vahvistamista ja edistämällä aktiivista kansalaisuutta kansainvälisellä yhteistyöllä, myös globaalisti.

Vertaistukitoiminta.

Sosiaalinen verkko on vahvistunut selkeästi vuonna 2007. Myös kansainvälinen vuorovaikutus lisääntyi sekä yhdistyksen järjestämissä tilaisuuksissa että yksityisten vierailujen kautta. Hollantilainen Robert Stevens opetti meille Suomessa vieraillessaan ”Hunajakennohalauksen”. Siitä on tullut yhdistyksemme tapaamisiin pakollinen elementti, voimanpesä. Moni on jäänyt koukkuun, eikä tapaamiskerroista tingitä. Ilahduttavaa on todeta, että samanhenkisten jäsenten yhteydenpito on lisääntynyt myös ”virallisten” tilaisuuksien ulkopuolella. Ilahduttavaa on myös, että aktiivitoimijoiksi on ilmoittautunut lisää henkilöitä.

Kotimaassa

Paikallistason vertaistukitoiminta on vakiintunut. Mahdollisuus kuukausitapaamisiin ja päivystykset jatkuivat: Tampere, Helsinki, Lappeenranta, Pori. Lisäksi tapaamisajat ja paikat Jyväskylä, Lahti, Seinäjoki, Turku, Vaasa. Vapaaehtoisia tarvitaan lisää päivystyksiin. KevätTreffit ja –kokous 27.05.2007, Helsinki. Vieraana Kuluttajaliiton edustaja.

KesäTreffit Tammerfest -aikaan 11.-15.07.2007, Tampere. Vieraana Tony Pendleton, Englanti.

SyysTreffit ja –kokous 19.-21.10.2007, Tampere, kulttuuria, kokousta, hohtokeilailua. Vieraina Marike Wollherr ja Martin Kirchherr, Saksa.

Kansainvälisesti

Europatreffen ja –kokous Freiburgissa 13.–20.5.2007, kuvia näet: <http://www.tallsmall.fi/freiburg2007>
Kokousraportti on tekstinä liitetty kevätkokouspöytäkirjaan.

Rahoitusta etsittiin nuorisolle Freiburgin matkaan. Resurssit eivät tällä kertaa riittäneet avustuksen vaatimaan byrokraatiaan.

TAVOITE 4: Edistää mitoitukseltaan sopivien, terveellistä elämää tukevien tuotteiden saatavuutta keräämällä ja jakamalla tietoa hankintapaikoista.

Neuvonta.

Henkilökohtaisesti, puhelimitse, sähköpostilla. Tarvittavien tietojen kerääminen auttamista varten on huomattava osa yhdistyksen toiminnasta.

”Auttava puhelin” -toiminta. Keskusteluapua koko-ongelmissa. Neuvontaa hankinnoissa. Etsintöjen kohteina 2007 olivat mm. curling-kengät, kiipeilykengät, kondomit, hoitosängyt, mittatilaussilmälasit, turvakengät nro 51, etumuotoiltu wc-istuin, ”goottikengät”, arkut, varvassukat, luistimet, hoitokengät.

Yhdistyksen hallituksen jäsen antoi henkilökoh- taista keskusteluapua ja opastusta päivittäin.

Toimintakeskus Vuoltsu, Tampere, maanantaisin klo 10-12, mahdollisuus henkilökohtaiseen tapaamiseen, keskusteluun, neuvontaan.

Pituushoitoryhmän vertaistuki -mahdollisuus. Kaukaisin kysely aiheesta on tullut ”Auttavaan puheli- meen” Arabiemiirikunnasta.

Pyydettyessä lähetetään kysyjälle erikoiskokoisten tuotteiden ostopaikkalista.

TAVOITE 5: Tiivistää yhteistyötä viranomais- ten kanssa ja auttaa esim. kuntia säästämään asukkaidensa terveysmenoissa.

Tavoite toteutuu jo edellä mainituissa yhteyksissä. Se- minaarien yhteydessä on ollut mahdollisuus kertoa eri alojen viranomaisille erikoiskokoisten erilaisesta koh- telusta kunnissa. Vakioesimerkkinä Itä-Suomi, jossa jo 2 vuotta jalkavaivoista kärsinyt 17-vuotias nuorimies jäi ilman tukipohjallisia ja niihin sopivia kenkiä, kos- ka johtava lääkäri kielsi määrärahojen käytön: ”Suu- rijalkaisuus ei ole tukeen oikeuttava vika, vamma tai sairaus”. Pojan oikea kenkäkoko on 54. Hän joutui syrjäseudulla, yksinhuoltajaperheessä asuessaan tyyty- mään lähimmän, noin 60 kilometrin päässä sijaitsevan kenkäkaupan tarjontaan. Joskus äiti onnistui sieltä saa- maan 47-numeroiset kengät. Jokainen ymmärtää, että jalat kipeytyvät. Johtava lääkäri kumosi päätöksellään hoitavan lääkärin ja fysioterapeutin suositukset sekä salli pojan vammautumisen. Kalliiksi tulee kunnan tulevaisuus. Tähän tapaukseen olisimme tarvinneet avuksi vastuullista Lapsi- ja nuorisopolitiikkaa.

Kokoukset ja tapaamiset, joissa on hoidettu erikoiskokoisten asioita

Hallituksen kokoukset 20 kpl

Yleiset kokoukset 2 kpl

Nuorten Verkkomedia, kokoukset 8 kpl

Nuorten Verkkomedia, puhelinneuvottelut 112 kpl

Toimintakeskus Vuoltsu, tapaamiset / palaverit 31 kpl

Talous ja varainhankinta

Keskikokoiset ihmiset eivät liity kokonsa perusteella mihinkään yhdistykseen. Erikoiskokoinenkaan ihminen ei välttämättä osaa ajatella, että hänen tulisi liittyä kokonsa vuoksi Pieni- ja Isokenkäiset ry:n jäseneksi. Tuhannet erikoiskokoiset hakevat elämäänsä helpottavaa tietoa yhdistykseltämme liittymättä jäseniksi, mikä vaikuttaa suoraan jäsenmaksutuloihimme. Tämän vuoksi toiminnalle pitää saada yhteiskunnan rahoitusta. Erikoiskokoisten ei pitäisi itse joutua rahoittamaan mahdollisuuttaan elää kuten muutkin.

Avustukset vuodelle 2007

Raha-automaattiyhdistys ry (RAY)	0 €
Anottu yleisavustusta 25 000 € - kielteinen päätös.	
Opetusministeriö, toiminta-avustus	6 000 €
Toimintaan	
Helsingin kaupungin sosiaalivirasto	1 300 €
Vertaistukitapahtumat helsinkiläisille jäsenille	
Opetusministeriö, Projektirahoitus	20 000 €
Nuorten Verkkomedia.	
Opetusministeriö, Projektirahoitus	10 000 €
Nuorten Esteettömyys-kartoitus	

Toiminnan rahoittaminen pelkästään jäsenmaksuilla ei ole mahdollista. Avustusten saaminen on yhdistyksemme toiminnan jatkumisen kannalta välttämätöntä palveluiden ylläpitämiseksi ja edunvalvonnan hoitamiseksi. Yhteiskunnallisesti erittäin merkittävän toimintamme toteutumisesta hyöttyy yhdistyksen jäsenten lisäksi mm. julkishallinto.

Yhdistyksellämme ei ole samanlaisia mahdollisuuksia varainhankintaan kuin esim. urheiluseuroilla ja vammaisjärjestöillä. Ilmoitustulojakaan ei ole mahdollista saada, koska ilmoittajat eivät koe meitä hyväntekeväisyyskohteina tai markkina-arvotamme merkittävinä. Harvat erikoiskokoja tarjoavat liikkeetkään eivät voi sponsoroida asiakkaitaan toimiessaan kannattavuuden alarajoilla. Lyhyiden ihmisten vaatetarjonta on ollut vakavassa vaarassa loppua kokonaan Suomessa vuonna 2007. Tekohengittäen toiminta jatkunee toistaiseksi.

Hallitus

Mietteitä aiheesta ”Pitkä nainen, onni vai ongelma.”

- On onni, jos saa jo lapsena ympärilleen pitkiä sukulaisia, mitä enemmän sitä parempi.
- On onni, jos saa kannustavan suvun. Ei siis vinoilua leikin varjolla, kuten että ”jaloissa kanootit, ethän sinä uimaräpylöitä tarvitse, kädet kuin leipälapiot, tuo meidän gorilla.” Ei alituista mittaamista ”oletko jo pitempi kuin äitisi”.
- On onni, jos asuu isolla paikkakunnalla, jossa on mahdollisuus pelata korista tai lentistä muiden pitkien kanssa. Pituus katsotaan ko. peleissä arvoksi.
- On toisaalta onni, jos asuu pienellä paikkakunnalla. Kylässä kaikki tuntevat toisensa, joten koulukiusaaminen poikkeavan pituuden vuoksi on ehkä vähäisempää.
- On onni, jos on riittävän varakas mittatilauksena teettämiseen.
- On onni, jos on riittävän varakas yksityislääkärin palveluihin.
- On onni, jos asuu ruuhkasuomessa, jossa on parhaat mahdollisuudet siihen, että pitkiä varten on erikoisliike ja mittatilauspalvelut kohtalaisen lähellä.

Auttava puhelin päivystäjänä 12v kuullut ja miettinyt Maiju.

Pitkä nainen - onni vai ongelma?

Luontoäiti määrää, kenet meistä on tarkoitettu kasvamaan niin kutsuttaja normimittoja pidemmäksi. On aivan turhaa lähteä taisteluun tällaista voimaa vastaan varsinkin, kun sille ei ole minkäänlaista oikeutettua syytä. On kuulemma olemassa keinoja, joilla lapsen, pääasiallisesti tytön, pituuskasvua voidaan vähentää, mutta mahdollisia haittavaikutuksia on pitkä lista ja tuloksena on muutama sentti vähemmän. Itse näen nuo muutamat kadotetut sentit myös haittavaikutuksena, koska olen äärettömän ylpeä jokaisesta 185:tä sentistäni - etenkin niistä viimeisistä viidestä, jotka erottavat minut massasta.

Ymmärrän, että kaikki pitkäksi siunaantuneet tytöt eivät välttämättä tunne oloaan yhtä kotoisaksi kuin minä omista piireissäni. Perheeni ja useimmat sukulaiseni ovat nimittäin samaa pidemmänpuoleista kastia ja koripalloharrastukseni takia minua ympäröi jatkuvasti pitkät naiset sekä miehet, jotka kaikki kantavat senttinsä ylpeydellä. Useimmiten oikein harmittaa, että isosiskoni sai vielä kuusi senttiä enemmän kuin minä. Tasapuolisuuden nimessä olisin mieluusti ottanut niistä vaikka puolet. Tasan ei kuitenkaan käy onnen lahjat ja tämän saa huomata jok'ikinen ihminen jossain elämänsä vaiheessa. Useimmiten se tapahtuu jo kouluaikoina, jolloin totuudet tai kateuden kaatukset lentelevät raakoina lasten suusta.

Vanhemmat, jotka pelkäävät tyttärensä kasvavan "liian pitkäksi" oletettavasti ovat huolissaan siitä, että lapsesta tulee jotenkin poikkeava ja joutuu siitä kärsimään. Kouluja käyneenä voin kokemuksesta kertoa, että meissä kaikissa on jotakin poikkeavaa ja koulutoverit ovat siitä aina ensimmäisenä huomauttamassa. Olen myös todennut, että negatiiviset huomautukset naisen tai tytön pituudesta johtuvat ainoastaan kateudesta ja kommentoijan omasta epävarmuudesta. Itse jouduin odottamaan lukioon saakka, kunnes luokanpojat saivat minut kiinni pituuskasvussa ja tyttökaverini asettivat minut alaluokilta asti tietynlaiseen isosiskon rooliin, josta nautin täysin, sillä kotona olin perheen kuopus. Lapsuudesta on harva varmasti selvinnyt ilman jonkinsorttisia arpia - olit sitten punapää, rillipää, pätkä, pulska tai mitä tahansa muuta, niin olet joskus varmasti saanut siitä kuulla. Pituudessa hyvä puoli on se, että näin aikuisena sitä osataan jo arvostaa ja monet myöntävät olevansa kateellisia ja ihailevat ryhdikästä, komeata pitkästä naista.

Miesten reaktiot ovat usein huvittavia ja jokseenkin töksähtäviä. Vastaantulijat katsovat päästä varpaisiin ja ohikäveltyäni heidän päänsä kääntyvät vielä kenkieni takaosaan tarkistaakseen kengänkorkoni pituuden tai sen puuttumisen. Keskustelut lyhyempien miesten kanssa alkavat usein toteamuksella: "Sähän oletkin aika pitkä. Pe-la-at sä lentopalloa tai jotain?" Ajoittain miehissä esiintyy arkuutta, kun tekisi mieli mennä pitkälle naiselle juttelemaan. Monet tyytyvät vain ihastelemaan kauempaa, mutta ne, jotka lopulta uskaltautuvat lähestyä, ovatkin varmemmin juttukaverin arvoisia.

En väitä, että pitkän naisen elämä on pelkkää ruusuilla tanssimista. Kuten kaikilla, myös meillä on haasteemme. Naisellisia kenkiä on vaikea löytää ja niistä joutuu usein maksamaan tuplahinnan, housunlahkeet loppuvat usein kesken ja hihanpituus ei aina riitä koko rannetta peittämään, mutta asenteet ovat pikku hiljaa muuttuneet ja sen myötä valikoimat parantuneet. Pitkä nainen ei ole enää mikään luonnonoikku vaan kasvava luonnonvara. Meitä on jo huomasti enemmän kuin muutama vuosikymmen sitten. Vanhemmille, etenkin tuleville, joille siunaantuu pitkäksi kasvava lapsi, haluaisin sanoa: kannustakaa lastanne aina pitämään pää pystyssä, selkä ryhdissä ja pilke silmäkulmassa, sillä palautetta satelee pitkin elämää eri tahoilta. On kuitenkin muistettava, että meidän kaikkien on ristimme kannettava, mutta verrattuna muihin, meidän pitkien risti jää suhteellisen pieneksi.

Tähän loppuun on vielä pakko hiukan mainostaa pienen yksión omistajana, missä säilytystilat ovat rajalliset. Eräs usein unohdettu etu pituudessa tässä materialistisessa maailmassa on mahdollisuus hyödyntää kaikki kodin yläkaapit jokapäiväisessä elämässä - ja piilottaa salaisuuksia lyhyemmiltä.

nim. Senttiäkään en vaihtaisi

Ekakertalaisina PIKRYN treffeillä

Ekakertalaiset Eija ja Sari, Joanna jo tuttu

Eija:

Yhdistyksen lehdessä oli mainintaa kevättreffeistämme Suomenlinnassa. Ajattelin, että nypä kerrankin lähden mukaan. Tultuani Helsinkiin huomasin, että minulla oli aikaa vaikka kuinka paljon kävellä Kauppatorille aamukahville. Aikani istuin rannassa ja katselin ihmisiä, kunnes astuin Suomenlinnan lautalle. Lautamatka meni nopeasti ja ihmettelin perillä, että mihin suuntaisin, kun kaikki paikat aukeavat vasta kymmeneltä tai yhdeltätoista. Sain päähäni viedä laukkuni majapaikkaan, ja isäntä oli sitä mieltä että sain viedä laukun suoraan huoneeseen, se oli jo siivottu. Kävin kaupassa ostamassa evästä, istuskelin rannalla ja sitten palasin huoneeseen torkuille. Havahduin kun käytävästä kuului mekkalaa ja saman tien huoneeseen pöhlähti parvi naisia. Kalkatus oli aikamoinen, ja ajattelin ettei näiden kanssa kyllä ainakaan tule kiusallisia "mitä nyt sanoisi" -tauvoja. Minutkin vedettiin heti mukaan juttuun, niin kuin olisin ollut porukassa aina.

Sari:

Olen kuulunut Pieni- ja Isokenkäisiin jo monta vuotta, mutta jäsenyys oli ollut tähän asti vaan maksettuja jäsenmaksuja ja lehden lukemista. Keväällä Kengän koputuksissa oli kuitenkin jo niin houkutteleva retki, että oli pakko ilmoittautua mukaan, vaikka samainen viikonloppu oli jo muutenkin "tuplabuukattu". Ehdin miettiä jo ennen ilmoittautumista, mutta varsinkin sen jälkeen, että mihin oikein olen matkalla - viikonlopunviettoon täysin tuntemattomien kanssa. Arjan kaupassa olen vieraillut pari kertaa mutta viimeisestä kerrastakin on jo useampi vuosi.

Viikonloppuna tapahtui kaikkea enemmän ja vähemmän virallista, mutta en tässä missään nimessä puutu mihinkään asialliseen, sillä minulle viikonlopun paras anti oli kuitenkin ihanat ihmiset, jotka ottivat minut, vieraan ihmisen, lämpimästi vastaan. En todellakaan tuntenut oloani ulkopuoliseksi missään vaiheessa. Vieraat tuntemukset liittyivät tässä porukassa ainoastaan siihen, että kerrankin olin porukan lyhyimpiä - se jos mikä tuntui omituiselta. Normaalissa elämässäni minun 180 sentin pituuteni huomioidaan lähes aina ja aina olen muita päätä tai puoli päätä pidempi, mutta nyt minä olin melkein pä lyhyt. Taas tuli todistettua vertaistuen anti ja että kaikki on suhteellista; ehkä minä olenkin normaalipituinen ja ne kaikki muut ovat vaan jääneet vähän lyhyiksi.

Hostelliin, jossa yövyimme, olin tutustunut jo vuosia sitten tyttäreni kanssa ja se oli edelleen yhtä kotoinen paikka majoittua ja ruokailla. Kerrossängyt eivät enää tässä iässä hirveästi innosta, joten Joannan kanssa siirsimme patjamme valmiiksi lattialle ja tuumimme, että näin oli huomattavasti turvallisempaa nukkua.

Eija:

Porukkaa lappoi edes takaisin, ja päätettiin yksissä tuumin lähteä hiukan kiertelemään saarta. Teija kertoili hiukan saaren historiasta.

Sari:

Viikonlopun toiseksi parasta antia oli Suomenlinna, josta Eijan (Eija K, helsinkiläinen) asiantuntemuksella saimme tietää monta uutta asiaa ja käydä paikoissa, minne turistit harvemmin edes eksyvät.

Eija:

Palasimme hostellille päiväkahville ja kokouksen piitoon. Vähän hermoja raastoi se melko pitkään sointu "valepalohälytys," mutta paikalla ravaavat palomiehet olivat kyllä ihan komeita katsella. Kaiken huipuksi se hostelliasukas, joka hälytyksen aiheutti, jatkoi kaikessa rauhassa ruokansa tekemistä yläkerrassa.

Lounaan jälkeen vietimme aikaa yhdessä Teijan, Joannan ja Kallen kanssa. Istuksimme kirkon vieressä odotellen muuta porukkaa kohti rantaa, johon meillä oli tarkoituksena mennä picknickille. Kun heitä ei alkanut kuulua, kävelimme Ylikselle huomataksemme, että odottamamme porukka (Sari, Leena, Eija K, Juha ja Sami) oli tulossa vastaan. Kävelimme yhdessä

pitkin kuivatelakan pohjaa, keskellä asuinaluetta telakan takana ja pitkin rantoja. Eija K sai meidät kiipeämään järjettömän kukkulan päälle, josta täytyi laskeutua saman tien yhtä jyrkkää seinämää alas. Kiitos vain siitä hikijumpasta. Viimein löysimme Kustaanmiekan kalliolta paikan, johon asettauduimme istumaan. Siinä parannettiin maailmaa ja katseltiin auringonlaskua nyttikestien kera.

Sari:

Piknik-retkemme oli mieleenpainuva monin tavoin. Eijan K valitsema reitti oli minulle varmastikin ainutkertainen. Tutustuimme samalla Suomenlinnan hyvin vaihtelevaan maastoon ja voin sanoa, että heikompa hirvitti ne kaikki jyrkät polut. En uskaltanut edes kuvitella mitä tapahtuisi, jos horjahtaisin. Kävelyn päätteeksi omat eväät maistuivat ulkoilmassa. Myös ilmojen haltijat suosivat viikonloppuamme ja piknikillämme saimme nauttia kauniista ilmastista ja upeasta auringonlaskusta.

Pikrymobile kutistui matkalla

Eija:

Auringon painuessa mailleen keräsimme eväät ja marsimme taas hanhenmarssia muutaman mutkan kautta kohti hostellia. Osa porukasta oli siellä jo seuraamassa euroviisuja, ja lyöttäydyimme heidän seuraansa ruokasalissa. Nyt pystytettiin picknick pöydän ääreen ja jatkettiin harjoituksia. Euroviisujen loputtua hiihtelimme huoneeseen älyttömien juttujen pulinassa. Kun valot oli sammutettu, siinä tuli juteltua vielä jonkin aikaa, ja yhtäkkiä iski koko porukkaan hervoton hepuli. Mahtava naurunremakka vain kuului aivan älyttömästä asiasta. Ja kun päästiin alkuun, ei tarvinnut paljoa, kun remakka alkoi uudelleen. Arjan kanssa taidettiin olla viimeiset ketkä vielä pulisi, kun muut jo nukkuivat.

Sari:

Treffiviikonloppu sattui samalle viikonloppulle kuin euroviisut ja ennätimme seuraamaan myös niitä. Harmittavaa oli, että kannustuksestamme huolimatta muu Eurooppa ei ymmärtänyt, kuinka hyvä Teräsbetoni on. No, toivottavasti hekin oppivat joskus ymmärtämään jotain hyvän musiikin päälle.

Eija:

Aamupalan jälkeen kasattiin tavarat ja istuskeltiin ulkona, odotellen lähtöä. Matkasimme lauttarantaan ja hyppäsimme ratikkaan, mistä kävelimme Kaisaniemen puistoon Maailma Kylässä tapahtumaan. Kiertelimme siellä ja tapasimme muutaman Helsingin pään jäsenen. Meitä katseltiin hieman vinoon, kun sen porukan kanssa liikuskeltiin, ja yhteishalaus I. ”kennohalaus” hyvästellessä sai jo muutaman ohikulkijan kiertämään koko joukon kauempaa. Kyllä minulle ainakin jäi kiva mieli viikonlopusta, ja tunne että todella kuuluu mahaan porukkaan. Että tässä ollaan oikean asian perässä, eikä turhia pilvilinnoja tavoitella.

Sari:

Sunnuntaina aamupäivällä oli vapaata oleskelua ja seurustelua ennen kuin siirryimme takaisin mantereelle ja alkuasukkaat luotsasivat meidät Kaisaniemeen Maailma kylässä -tapahtumaan. Tapahtuma oli iso ja väkeä oli paljon. Oli hauskaa olla kerrankin seurueessa, joka ei kadonnut massaan, vaan erottui helposti päästä pidempänä muusta yleisöstä. Kaikennäköistä mielenkiintoista olisi ollut tarjolla ja ehdin nähdä siitä vain pienen pintaraapaisun. Josko sitten ehtisin ensi kerralla uudestaan paremmalla ajalla. Treffiviikonloppu oli hieno ja hetkeäkään en reissussa tai sen jälkeen katunut, että olin lähtenyt mukaan. Tuliaisena kun oli monta uutta ystävää ja tuttavuutta. Nyt kun ”pahin” on ensikertalaisena koettu, niin on helppo lähteä seuraavalla kerralla taas mukaan.

Eija opastaa

Aamulla esiintyjiä odotellen

Rautaista sakkia

Valmiina kokoukseen

Kalle tähtäilee

Lepohetki rantakalliolla

AQ34*

